

Достоинство то на дадено то отъ Бога благословеніе Аврааму прехождаше и на потомци тѣ му. Това благословеніе ся види особенно въ *Іакова* и *Исава*. Тѣи бѣхъ сѣщи братье и близнацы, но имахъ весма различни свойства. *Исавъ* бѣше дивъ, и негово то любо упражненіе бѣше звѣроловство то : *Іаковъ* бѣше кроткъ и благочестивъ. *Исавъ* бѣше по старъ, и за това нему ся повече стояло отеческо то благословеніе : но, понеже бѣше невоздерженъ и неперпѣливъ, продаде *Іакову* первенство то си за гозба отъ леща. Подиръ това, ако и да желяеше баща имъ *Исаакъ* да благослови *Исава*, като что бѣ той первенець : но, понеже бѣше сляпъ тогава, сяка *Іакова*, чи е *Исавъ*, и така благословеніе то припадна на по достойный атъ.

ЕВРЕИ ТѢ ВЪ ЕГИПЕТЪ.

Единъ отъ *Іакови* тѣ сынове бѣше *Іосифъ*. *Іаковъ* го обычаше по вече за невинность та и простосердечіе то му. *Іосифъ*